

Delegats de MCS

Àvila i Madrid han estat el punt de trobada dels delegats de Mitjans de Comunicació Social (MCS) dels bisbats espanyols per celebrar la seva assemblea anual. La família —tema central del missatge del papa Francesc amb motiu de la Jornada Mundial de les Comunicacions— i la figura de santa Teresa de Jesús, com a experta comunicadora, han estat els temes centrals de debat dels delegats. L'assemblea va iniciar-se el dilluns, dia 26 de gener, a la seu de la CEE, després que Mons. Ginés García, bisbe de Guadix-Baza i president de la Comissió Episcopal de MCS de la CEE, donés la benvingu-

da a tots els delegats i col·laboradors dels 46 bisbats i arquebisbats del territori espanyol.

El dimarts dia 27, l'assemblea va continuar els seus treballs a Àvila. Una conferència sobre santa Teresa, una visita als indrets teresians més importants de la ciutat i la celebració de l'Eucaristia, presidida pel bisbe d'Àvila, al convent construït al damunt de la casa natal de la santa, va posar punt final a la visita a la ciutat castellana.

La darrera sessió de l'assemblea diocesana de delegats va tenir lloc dimecres 28 de gener, a la seu de la CEE, amb el lliurament dels Premis Bravo de Comunicació.

Fira de la Infància Missionera

Com cada any, i ja en fa dotze, les delegacions de Catequesi i Missions han celebrat la Fira de la Infància Missionera.

Aquesta és una activitat lúdica amb la qual atensem els nens i nenes a la realitat missionera. Enguany ha tingut lloc al Col·legi Episcopal de Lleida.

Han assistit un centenar d'infants que es preparen per rebre el sagrament de la Comunió, de la parròquia Sant Ignasi, del col·legi Sant Jaume, del Col·legi Episcopal, de les parròquies del Carme, Sant Salvador, Santa Teresina, Sant Jaume, Sant Pau i de les Borges Blanques, Almenar i Castellldans.

Després que la parròquia de les Borges Blanques fes la presentació del projecte Infància Missionera i mentre els infants realitzaven activitats relacionades amb l'esperit missioner, els pares van seguir el testimoni d'un missioner.

La festa va finalitzar amb un fantàstic berenar solidari.

AJUDANT A VIURE

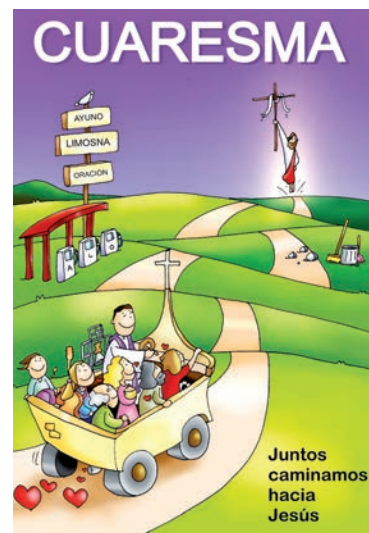
Un temps de gràcia

El Carnaval anuncia popularment la Quaresma i aquesta ens ha de preparar a viure la Pasqua, la vertadera meta cap a la qual tot aquest temps fa camí. Per això fora bo fer-se aquesta pregunta: si no penso apropar-me a la meta, quin objecte té fer el camí?

La interpel·lació l'estem rebent tot l'any, però ens arriba d'una manera especial en començar novament l'itinerari quaresmal, i ho fa des dels esdeveniments, des de la pròpia consciència, des de la vida quotidiana, des de la Paraula de Déu: «Convertiu-vos! Canvieu de vida! El Regne de Déu és a prop». Per això us animo a orientar-nos vers una celebració de la Pasqua més intensa i interioritzada mitjançant un itinerari personal i comunitari de conversió, de purificació, d'escolta atenta de la Paraula, d'adhesió al Ressuscitat a fi que pugui ocupar en nosaltres el lloc central que li pertoca.

El temps de Quaresma és temps de Gràcia que s'ha d'aprofitar per a contemplar el misteri de la Pasqua i reviu el Sagraments Pasquals: Baptisme, Confirmació, Eucaristia i també el de la Reconciliació.

És temps de sobrietat, de silenci i de caritat: les cendres representen també la precarietat de la condició humana, i el dejuni penitencial i efectiu (que ens fa créixer en el domini personal), amb l'almoina corresponent, ens duu a compartir més i més amb els qui viuen en necessitat. Dissortadament, la nostra cultura segueix afavorint el desig d'acumular, l'afany de posseir i la recerca de guanys, més que una activa i responsable atenció al bé comú, tot i que sabem molt bé que gran part de la població mundial és víctima de les més perilloses armes de destrucció massiva que són la fam i la pobresa permanent. Dejuni, almoina i pregària volen ser el distintiu d'un temps diferent. L'oració incessant demostrarà també si Déu té la prioritat efectiva en la nostra vida.

A tots ens cal una posta a punt del nostre seguiment de Jesús, que hem de verificar amb certa profunditat, i també una revisió de la nostra condició de comunitat cristiana en camí. Per a aquesta revisió proposo a tots els membres de l'Església Diocesana una cosa ben concreta en relació amb les prioritats pastorals d'aquest curs 2014-2015: mirem-nos sincerament què fem i què no fem per a superar possibles individualismes i/o protagonismes (personals o de grup), i augmentem les iniciatives en xarxa (entre tots i per al bé de tothom). Tenint en compte sempre que per a treballar en clau missionera cal donar prioritat absoluta a l'anunci de Jesús (Jn 15,5) i a l'experiència de Déu, deixant de banda preferències conjunturals.

Amb el desig que aprofitem aquestes cinc setmanes, rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ ALBERT PÀMIES

Música i litúrgia

L'Església sempre ha utilitzat la música com un mitjà per arribar als fidels. El Concili Vaticà II afirmava que la música serà tant més santa com més s'adapti a l'acció litúrgica. De la relació entre música i litúrgia, en parlem amb el músic Albert Pàmies. Actualment és organista de la parròquia St. Miquel Arcàngel de l'Esplugua de Francolí, i en ocasions de la basílica de la Sagrada Família. També és baríton de l'Orfeó Català i compagina la docència amb la direcció de la Coral de la Parròquia de la Mare de Déu de Núria i la del Cor del Campus de la UPC de Terrassa.

La relació entre la música i la litúrgia cristiana ve de lluny... Parli'ns dels orígens. Els primers cristians es reunien en petites comunitats en les quals ja cantaven salms, i segles més tard van musicar els himnes per als oficis amb el cant gregorià.

Entén la música sacra com un llenguatge de transcendència? Hi ha molts tipus de música que poden apropar-nos a Déu, però cal veure sempre quin és el context. Una bona interpretació d'una peça, sigui coral o d'orgue, fa que l'oient que entra a una església per pregar pugui sentir una pau interior que l'ajudi a elevar l'esperit.

Què creu que aporta la música a la paraula de Déu? Com deia sant Agustí, cantar és pregar dues vegades. Un cant ben escollit, un salm ben cantat, un motet d'ofertori adient, fan que la música que s'interpreta en la celebració s'uneixi a la litúrgia del dia i esdevingui diferent.

Quina funció té la música dins d'una església? Motivar la fe del creient i fer-lo créixer en l'Evangelí a través d'un cant o una melodia. Com bé ens deia el Concili Vaticà II, cal fer participar el poble de la celebració.

Òscar Martí

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Acció de gràcies pel somriure

Senyor gloriós, que has posat tanta alegria en la meua vida, et dono gràcies amb el somriure quan veig la riquesa de les teves benediccions.

Els meus ulls somriuen quan veig que es dóna menjar als infants que pateixen fam. I els meus llavis s'obren al somriure quan veig que la gent respon a la teua crida.

Oh Senyor, obre els meus llavis i omple'ls de somriure. I nosaltres coneixerem la teua veritable essència i somriurem tot cantant les teves lloances.

Gràcies per aquest fantàstic somriure joíós, Senyor.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

«La libreta de oraciones»

Un hortelano bueno y piadoso, a altas horas de la noche, iba al mercado de la capital, con su caballo y el carro cargado de productos de la tierra, para venderlos. Aquella noche se olvidó de coger su «libreta de oraciones», escritas por él durante años. Estaba preocupado. No las podría rezar.

Como buen hijo de Dios, oró de la siguiente manera: «He tenido un olvido, Señor. He salido de casa esta noche, con prisas y sin mi "libreta de oraciones". ¿Sabes, Señor? Voy a repetir varias veces el alfabeto —desde la primera hasta la última letra— y Tú, que conoces todas mis necesidades y anhelos, junta las letras, por favor, y forma las oraciones de mi "libreta", ya que yo soy incapaz —sin ella— de poderlas recitar.»

Y el Señor dijo a sus ángeles: —«De todas las oraciones que he escuchado en estos momentos, esta ha sido la mejor, y no ha sido producto de unas reglas gramaticales —invento de los hombres. Ha salido de un corazón sufriente y humilde.»

L. A. Schökel, especialista en Sagrada Escritura, comenta acerca de *Gn 21,17*: —«**Dios escucha y responde al llanto de quien sufre. Aun sin que haya palabra alguna... conmueve a Dios.**»
Es la oración perfecta: no la salida de la glotis... sino del corazón.

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El desierto

Dicen los Evangelios que Jesús fue conducido por el Espíritu hasta el desierto para ser tentado (*Mt 4,1*). El desierto es un tiempo de purificación. En el desierto desaparecen los referentes que nos daban confianza. Entonces nos asalta el sentimiento de ausencia de Dios. Pensemos que se ha desentendido de nosotros y nos protegemos tras sueños ilusorios o recuerdos traicioneros.

En cualquier caso, el desierto es una oportunidad de autococonamiento, es un ámbito de exploración. Encaramos nuestras flaquezas, desentrañamos los mecanismos de defensa, desmascaramos las falsas expectativas. Allí, faltos de todo, nada nos distrae de Dios. Por eso nos atrae al desierto para hablarnos al corazón (*Os 2,16*).

Jesús es tentado. En su humanidad asume todas las vicisitudes del ser humano. Su ida al desierto está íntimamente vinculada a la cruz, donde vive en su propia carne el aparente abandono de Dios (*Mt 27,46*).

Tal vez la existencia sea un largo periplo por el desierto, durante el cual tenemos la sensación de que Dios ha desertado. Ahora bien, el desierto no es nuestro destino definitivo. Es una purificación, un proceso terapéutico.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 23. ■ Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / SI 18 / Mt 25,31-46]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.
- 24. ■ Dimarts** [Is 55,10-11 / SI 33 / Mt 6,7-15]. Sant Modest (s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemessí.
- 25. ■ Dimecres** [Jo 3,1-10 / SI 50 / Lc 11,29-32]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.
- 26. ■ Dijous** [Est 14,1.3-5.12-14 / SI 137 / Mt 7,7-12]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).
- 27. ■ Divendres** [Ez 18,21-28 / SI 129 / Mt 5,20-26]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.
- 28. ■ Dissabte** [Dt 26,16-19 / SI 118 / Mt 5,43-48]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.
- 1. ■ † Diumenge vinent**, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18 / SI 115 / Rm 8,31b-34 / Mc 9,2-10]. Sant Rossend (Salas 907 - Celanova 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

DIUMENGE I DE QUARESMA

▮ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 9,8-15)

Déu digué a Noè i als seus fills: «Jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i feréstecs que han sortit de l'arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meua: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.»

Déu digué: «El signe d'aliança que poso entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida.»

▮ Salm responsorial (24)

R. *Tot el vostre obrar, Senyor, és fruit d'amor fidel per als qui guarden la vostra aliança.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▮ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,18-22)

Estimats: Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l'arca. En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones, vuit en total, i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist que se n'anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics, i està a la dreta de Déu.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,12-15)

En aquell temps, l'Esperit empenyé Jesús cap al desert, on passà quaranta dies, temptat per Satanàs. Vivia entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels. Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.»

▮ Lectura del libro del Génesis (Gn 9,8-15)

Dios dijo a Noé y a sus hijos:

«Yo hago un pacto con vosotros y con vuestros descendientes, con todos los animales que os acompañaron: aves, ganado y fieras; con todos los que salieron del arca y ahora viven en la tierra. Hago un pacto con vosotros: el diluvio no volverá a destruir la vida, ni habrá otro diluvio que devaste la tierra.»

Y Dios añadió:

«Esta es la señal del pacto que hago con vosotros y con todo lo que vive con vosotros, para todas las edades: pondré mi arco en el cielo, como señal de mi pacto con la tierra. Cuando traiga nubes sobre la tierra, aparecerá en las nubes el arco, y recordaré mi pacto con vosotros y con todos los animales, y el diluvio no volverá a destruir los vivientes.»

▮ Salmo responsorial (24)

R. *Tus sendas, Señor, son mi misericordia y lealtad para los que guardan tu alianza.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas. / Acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▮ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,18-22)

Queridos hermanos: Cristo murió por los pecados una vez para siempre: el inocente por los culpables, para conducirnos a Dios. Como era hombre, lo mataron; pero, como poseía el Espíritu, fue devuelto a la vida. Con este Espíritu, fue a proclamar su mensaje a los espíritus encarcelados que en un tiempo habían sido rebeldes, cuando la paciencia de Dios aguardaba en tiempos de Noé, mientras se construía el arca, en la que unos pocos —ocho personas— se salvaron cruzando las aguas. Aquello fue un símbolo del bautismo que actualmente os salva: que no consiste en limpiar una suciedad corporal, sino en impetrar de Dios una conciencia pura, por la resurrección de Jesucristo, que llegó al cielo, se le sometieron ángeles, autoridades y poderes, y está a la derecha de Dios.

▮ Lectura del evangelio según san Marcos (Mc 1,12-15)

En aquel tiempo, el Espíritu empujó a Jesús al desierto. Se quedó en el desierto cuarenta días, dejándose tentar por Satanás; vivía entre alimañas, y los ángeles le servían. Cuando arrestaron a Juan, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios. Decía: «Se ha cumplido el plazo, está cerca el reino de Dios: convertíos y creed en el Evangelio.»

Les temptacions de Jesús al desert, pintura del Duccio (1235-1319). Col·lecció Frick, Nova York

COMENTARI

Convertiu-vos i creieu en l'Evangeli

Amb aquest diumenge comença la celebració del cor de l'any litúrgic. La Quaresma està polaritzada cap a la Pasqua, el cim de l'any litúrgic. La Pasqua és la síntesi del misteri de la salvació i punt de convergència de la vida litúrgica, teològica i catequètica de l'Església.

Jesús va ser temptat: ho explica sant Marc en el breu episodi de les temptacions en el desert i tot seguit afegeix el primer anunci públic de l'Evangelí: «Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en

la Bona Nova.» Les temptacions de Jesús en el desert i el seu primer anunci programàtic a Galilea formen un tot coherent: la victòria de Jesús sobre el temptador és senyal que el temps messiànic de la salvació ha començat i el Regne de Déu ja és una realitat present.

Amb Jesús, la reialesa de Déu, promesa pels profetes i anticipada en els esdeveniments de l'Antic Testament, irromp en la història humana. Els homes ja no estem obligats a sofrir el domini de Satanàs, l'esclavitud del pecat i la por de la mort. D'ara endavant podem sotmetre'ns a la força alliberadora i consoladora de Déu que es manifesta d'una manera eficaç en Jesucrist. «Creure en l'Evangelí» significa trencar amb les pors

i les esclavituts del passat i obrir-nos amb confiança al nou futur ofert per Déu en Crist.

El temps quaresmal és un temps propici per convertir-nos i canviar de mentalitat, per prendre consciència de la realitat del nostre baptisme i refermar la nostra aliança amb Déu. És de la conversió que neix un món nou de relacions entre Déu i l'home, entre l'home i el seu proïsme, i entre l'home i l'univers. Per la gràcia del baptisme som re-creats i ens convertim de debò a Déu i al pròxim. Ens ajuda a vèncer la temptació de tancar-nos en l'egoisme del pecat i ens fa oberts als germans, especialment als qui viuen més necessitats.

Ignasi Ricart, claretia

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Evangelització

Pastoral Obrera

La Delegació de Pastoral Obrera és l'àmbit que l'Església de Lleida posa al servei de l'evangelització del món obrer. Actualment està formada per diversos grups: Grup d'Estudi de Doctrina Social de l'Església, Comunitat Salesiana, Joventut Obrera Cristiana (JOC), Acció Catòlica Obrera (ACO).

Què fem?

Presència de la Pastoral Obrera a la vida i missió de l'Església, mantenint els lligams amb altres àmbits de coordinació:

- Formació de l'equip de la Delegació.
- Formació d'Equips Parroquials de Pastoral Obrera.
- Potenciar els moviments obrers cristians.
- Repensar aspectes de la Pastoral Obrera des del «conflicte social» per convertir-lo en un procés de conversió i evangelització.
- Presència en la societat: el compromís dels militants de Pastoral Obrera en les organitzacions socials, sindicals, polítiques. Formació de militants obrers cristians.

Com ho fem?

- Celebrant el Dia del Treball.
- Mitjançant l'estudi de l'encíclica *Gaudium et Spes* (grups d'estudi de la Doctrina Social de l'Església).
- Amb la revisió de vida (RdV).
- Aprofundint en un tema per curs, en sintonia amb el missatge del Sr. Bisbe (ACO).
- Organitzant activitats puntuals juntament amb altres moviments/grups, per donar a conèixer els moviments de revisió de vida (ACO).
- Campanyes davant situacions del món obrer.

Trobada dels delegats de Catequesi

Dimecres 21 de gener ha tingut lloc, a la seu de Barcelona, la reunió del Consell del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC). Ha estat presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona i president del SIC, Mons. Sebastià Taltavull. També hi han

participat Mons. Amadeo Rodríguez, bisbe de Plasencia i president de la Subcomissió Episcopal de Catequesi de la CEE, i Juan Luis Martín, director del seu secretariat.

El nucli central de la reunió ha consistit en una anàlisi del moment en què es troba la formació dels catequistes i dels diversos agents de la Catequesi en les nostres diòcesis, treballant el document marc que en aquest moment està revisant el Consell del Secretariat. La publicació del catecisme «Testimonis del Senyor», la nova etapa de la revista «Catequesi» i algunes qüestions més del funcionament del Secretariat han ocupat la resta de la trobada.

Mons. Rodríguez Magro ha agraït la trobada, que ha permès conèixer el treball que s'està realitzant així com animar l'activitat interdiocesana.

L'Atri dels gentils. Humanisme i transcendència. «La llibertat»

- **Divendres 13 de març**, de 18.30 a 21.30 h. Àngels Santa i Jaume Barrull. Modera: Joan Biscarri.
- **Dissabte 14 de març**, de 9.30 a 12.30 h. Salvador Escudé i Nella Bureu. Modera: Josep M. Forné. Lloc: UdL (Sala de Juntes)

Els nens protagonistes

Els nens i nenes de les parròquies de Bellaguarda, la Granadella, Bovera, Sarroca de Lleida, Juncosa i el Soleràs han participat molt activament en l'Eucaristia del diumenge de la Infància Missionera, explicant a la comunitat qui són els nens i nenes missioners i presentant un gran mural.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 22 de febrer:**
—19.30 h, Eucaristia a la Catedral. Ritus d'ingrés dels catecúmens.
—17 h, presa de possessió del nou bisbe de Barbastre-Montsó. Catedral de Barbastre.
- **Divendres, 27 de febrer:**
—Visita pastoral a la Floresta i Puiggrós.
- **Dissabte, 28 de febrer:**
—Visita pastoral a Torregrossa i Juneda.
- **Diumenge, 1 de març:**
—Visita pastoral a les Borges Blanques.

En el moment de l'ofertori han fet entrega de les guardioles i han donat gràcies dient: «Gràcies Jesús, per les persones estupendes, pels nostres professors, perquè podem jugar, perquè estem contents i per totes les coses bones que has fet. Gràcies Jesús, pels nostres pares, i gràcies pels missioners.»

Assemblea de les religions

L'Assemblea Municipal de les Religions de Lleida ha aprovat, per unanimitat, un manifest de condemna de tot tipus de violència, mostrant el seu dol per l'atemptat succeït, el passat 7 de gener, contra la redacció de la revista *Charlie Hebdo* i un supermercat jueu de la zona est de París.

La regidora de Drets Civils, Cooperació i Igualtat de la Paeria, M. Rosa Ball, i el director general d'Afers Religiosos de la Generalitat, Enric Vendrell, han explicat al finalitzar la reunió que l'Assemblea Municipal de les Religions de Lleida ha refermat, en el decurs d'aquesta sessió, el seu compromís de treballar per l'harmonia interreligiosa, el respecte a l'alteritat i la pau social, així com l'ús responsable de la llibertat d'expressió.

AYUDANDO A VIVIR

Un tiempo de gracia

El Carnaval anuncia popularmente la Cuaresma y esta nos debe preparar a vivir la Pascua, la verdadera meta hacia la que todo este tiempo se encamina. Por eso sería bueno hacerse esta pregunta: si no pienso acercarme a la meta, ¿qué objeto tiene hacer el camino?

La interpelación la estamos recibiendo todo el año, pero nos llega de una manera especial al comenzar nuevamente el itinerario cuaresmal, y lo hace desde los acontecimientos, desde la propia conciencia, desde la vida cotidiana, desde la Palabra de Dios: «¡Convertíos! ¡Cambiad de vida! El Reino de Dios está cerca». Por eso os animo a orientarnos hacia una celebración de la Pascua más intensa e interiorizada mediante un itinerario personal y comunitario de conversión, de purificación, de escucha atenta de la Palabra, de adhesión al Resucitado a fin de que pueda ocupar en nosotros el lugar central que le corresponde.

El tiempo de Cuaresma es tiempo de Gracia que debe aprovecharse para contemplar el misterio de la Pas-

cua y revivir los Sacramentos Pascuales: Bautismo, Confirmación, Eucaristía y también el de la Reconciliación.

Es tiempo de sobriedad, de silencio y de caridad: la ceniza representa también la precariedad de la condición humana, y el ayuno penitencial y efectivo (que nos hace crecer en el dominio personal), con la limosna correspondiente, nos lleva a compartir más y más con los que viven en necesidad.

Desgraciadamente, nuestra cultura sigue favoreciendo el deseo de acumular, el afán de poseer y la búsqueda de ganancias, más que una activa y responsable atención al bien común, aunque sabemos muy bien que gran parte de la población mundial es víctima de las más peligrosas armas de destrucción masiva que son el hambre y la pobreza permanente. Ayuno, limosna y oración quieren ser el distintivo de un tiempo diferente. La oración incesante demostrará también si Dios tiene la prioridad efectiva en nuestra vida.

Todos necesitamos una puesta a punto de nuestro seguimiento de Jesús, que debemos verificar con cierta profundidad, y también una revisión de nuestra condición de comunidad cristiana en camino. Para esta revisión propongo a todos los miembros de la Iglesia Diocesana una cosa bien concreta en relación con las prioridades pastorales de este curso 2014-2015: miremos sinceramente qué hacemos y qué no hacemos para superar posibles individualismos y/o protagonismos (personales o de grupo), y aumentemos las iniciativas en red (entre todos y para el bien de todos). Teniendo en cuenta siempre que para trabajar en clave misionera hay que dar prioridad absoluta al anuncio de Jesús (Jn 15,5) y a la experiencia de Dios, dejando de lado preferencias coyunturales.

Con el deseo de que aprovechemos estas cinco semanas, recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737